

Ís fyrir alla – mamma borgar!

Adsent

Össur Skarphéðinsson

Bjarni Benediktsson hélt dýrustu ræðu Íslandssögunnar við setningu landsfundarins síðast liðinn fimmtudag. Í ræðunni sáldraði hann rándýrum kosningalof- orðum í allar áttir – einsog enginn væri morgundagurinn. Líkt og afgreiðslu- maður í sælgætisbúð lofaði hann öllum nammi – og enginn þarf að borga. Bjarni er nefnilega töframaður sem getur búið til gull úr loftinu. Það er eina leiðin til að standa við lofordin sem hann gaf um að hækka lífeyri gamla fólksins, láta ríkið borga húsnæðisskuldir, hækka laun opinberra starfsmanna – en lækka um leið skatta og ofan í kaupnið að draga úr útgjöldum ríkisins!

Hagfræði Sjálfstæðisflokksins er greinilega sótt í efnahagslögmálin sem allir muna eftir úr sunnudagsbílurum bernskunnar: Ís fyrir alla – mamma borgar!

Nammibúðin

Loforðaflaumurinn í kosningastefnu Sjálfstæðisflokksins, einsog hann birtist í ræðu Bjarna, var ansi litríkur.

Heilbrigðiskerfið er öllum mikilvægt. Bjarni vill auka framlög til þess, og fjallaði sérstaklega um nauðsyn þess að gera Ísland samkeppnishæft í launum lækna. Það þýðir varla annað en drjúga launahækkun til þeirra góðu manna, sem halda okkur gangandi þegar á bjátar. En lækna eru ekki einu starfsmenn heilbrigðiskerfisins. Þar bjarga lífum dag hvern sjúkraliðar, lífeindafræðingar, hjúkrunarfólk, geislafræðingar, rafvirkjar og ræstingarnar. Margt fleira gott fólk á líka hlut í að gera okkar ómetanlega heilbrigðiskerfi að einni römmustu burðarstöð samfélagsins.

Bjarni hlýtur því að ætla launahækkun til lækna að ná yfir alla starfsmenn heilbrigðiskerfisins. Það mun að lokum, edlilega, ná yfir alla opinbera starfsmenn, eða hverja ætlar Bjarni að skilja útundan? – Kosninga-

Fagnað Frá nýfyrstóðnum landsfundi Sjálfstæðisflokksins.

Það er ekki hægt að auka útgjöld til velferðarmála á sama tíma og skatttekjur ríkisins eru lækkaðar og lofa um leið að draga úr útgjöldum ríkisins!

stefnan í ræðu Bjarna felur því í sér fyrirheit um launahækkun til allra opinberra starfsmanna.

Eldri borgarar hafa lengi búið við skarðan hlut og í kreppunni sem Sjálfstæðisflokkurinn leiddi yfir þjóðina, var ekki hægt að bæta hann nóg. Því ætlar Bjarni að kippa í liðinn. Flokkurinn ætlar að afnema skerðingar í lífeyriskerfinu, og hækka lífeyrinn.

Flokkurinn ætlar líka að láta ríkið hjálpa þeim, sem eiga um sárt að binda vegna skuldafjötra húsnæðislána. Bjarni lofar þeim hluta af tekjum ríkisins í gegnum skattaafslátt. Það er líklega dónaskapur að spyrja: Hvað með þá sem eru verst staddir, og borga enga skatta?

Pversögn Bjarna

Allt eru þetta góðar hugmyndir. Allar byggja þær á einhvers konar réttlæti. Það er líka póetískt réttlæti fólgid í því að Sjálfstæðisflokkurinn vilji hjálpa þeim, sem guldu fyrir hrunið sem hann stýrði samfélaginu inn í á átján ára valdatíð, einsog glögg kemur fram í skýrslu rannsóknarnefndar Alþingis.

Pversögnin í ræðu Bjarna er hinsvegar sú, að á sama tíma og hann ætlar að deila út miklum fjármunum í gegnum áveitukerfi ríkisins til sjúklinga, op-

inberra starfsmanna, skuldara og eldri borgara, þá ætlar hann líka að lækka skatta og draga úr útgjöldum ríkisins.

Í ræðunni hét hann þannig að afnema hátekjuskatt, lækka almenna skatta og lækka skatta fyrirtækja. Nánast í sama orðinu sagði hann að Sjálfstæðisflokkurinn myndi líka sjá til þess að útgjöld ríkisins minnkuðu. Í þessu felast óleysanlegar andstæður.

Það er ekki hægt að auka útgjöld til velferðarmála á sama tíma og skatttekjur ríkisins eru minnkaðar og lofa um leið að draga úr útgjöldum ríkisins! Ætli formaður Sjálfstæðisflokksins að standa við fyrirheitin um hvorutveggja skattalækkarnir og aukin útgjöld til velferðar þýðir það eitt, og aðeins eitt: Stóru aukin ríkisútgjöld á versta tíma.

Það er efnahagslegt ábyrgðarleysi sem gæti leitt okkur í nýjar ógöngur.